

یادگیری ترکیبی و نقش آن در توسعه ی یادگیری

کبری نقی پور^{۱*}، مهدی محمودی^۲

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب

۲- استادیار دانشگاه پیام نور mahmodi@pnu.ac.ir

چکیده

این مقاله با هدف بررسی یادگیری ترکیبی و نقش آن در توسعه ی یادگیری انجام گرفته است. یادگیری ترکیبی، به عنوان یک سازوکار جدی در استفاده متنوع و گسترده از روش های یادگیری تاکید دارد. یادگیری ترکیبی با بکارگیری ابزارهای متنوع و فناوری های پیشرفته، سعی در بهبود کیفیت و توسعه کمی فعالیتهای آموزشی دارد. امروزه آموزش های الکترونیکی در حال جایگزینی با شیوه های سنتی است. از طرفی تحقیقات نشان داده که آموزش های الکترونیکی نیز دارای محدودیت های خاص خود هستند و نمی توانند کاملاً جایگزین آموزش سنتی شوند. بنابراین باوجود مزایا و معایب هر دو، متخصصان امور آموزشی سعی می کنند، روش های مختلف را باهم ترکیب کنند و معتقدند که یادگیری ترکیبی، یک رویکرد اثربخش برای حل این مشکلات است. بنابراین باوجود مزایا و معایب هر دو، متخصصان امور آموزشی سعی می کنند، روش های مختلف را باهم ترکیب کنند و معتقدند که یادگیری ترکیبی، یک رویکرد اثربخش برای حل این مشکلات است. بسیاری از متخصصان آموزش سعی می کنند تا روش های مختلف را باهم ترکیب کنند و معتقدند که یادگیری ترکیبی یک رویکرد امیدبخش برای حل این مشکلات است. یادگیری ترکیبی با داشتن مزایای هر دو رویکرد آموزش (سنتی و الکترونیکی) یک رویکرد موثر برای افزایش اثربخشی یادگیری سهولت دسترسی به مواد آموزشی و افزایش اثربخشی هزینه ها می باشد. همچنین به دلیل آرایه ی فرصت های مختلف به منظور یادگیری، موجب آن می شود که درکنار افزایش جذابیت آموزش، به تفاوت های فردی فراگیران نیز به طور مناسبی توجه شود، زیرا همه افراد به یک شیوه یاد نمی گیرند و به همین دلیل استفاده از روش های مختلف برای یادگیری ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی: یادگیری ترکیبی، آموزش الکترونیکی، توسعه ی یادگیری، اثربخشی .

* Corresponding author: دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب
Email: kobranaghypour@gmail.com